

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010336
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6914010336.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného I. G., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2014 odvolanie obžalovaného ako aj okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 03.07.2014 sp.zn. 3T/87/2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného I. G. ako aj okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 03.07.2014 sp.zn. 3T/87/2014 bol obžalovaný I. G. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.01.2014 v čase o 00.15 h do 00.40 h v O. G., na K. ulici č. XXX, v kuchyni rodinného domu, v podnapitom stave, po predchádzajúcej hádke napadol svoju družku K. C. tak, že s nožom o dĺžke čepele 18 cm, ktorý držal v pravej ruke, ju spredu silno bodol do oblasti hrudníka v mieste 6. rebra vľavo v smere zhora nadol, čím jej spôsobil neprenikajúcu reznú ranu hrudníka od vpichu noža po prienik do dutiny hrudnej, bodnú ranu hrudníka prenikajúcu vľavo, poranenie bránice vľavo, dvojnásobné prederavenie žalúdka, preťatie chrupavčitej časti rebra s infrakciou chrupavky do 6. rebra vľavo, preťatie dvoch hlavných artérií sleziny a porezanie podžalúdkovej žľazy v oblasti jej chvosta, čo malo tiež za následok voľný vzduch medzi pohrudničnými dutinami, ktorý mení tlakové pomery v hrudnom koši, úrazový hemotorax, zakrvácanie pohrudničnej dutiny, odstránenie sleziny pre významné prerušenie výživy sleziny, pancreatitídu podžalúdkovej žľazy, obojstranný poúrazový zápal pľúc s výpotkom do pohrudničnej dutiny, hemoragicko-traumatický šok zo straty krvi ťažkého stupňa, zakrvácanie do pobrušničnej dutiny, hemoragicko-traumatický šok zo straty krvi ťažkého stupňa, zakrvácanie do pobrušničnej dutiny, chudokrvnosť ťažkého stupňa, šokový stav s dusením po opakovanej masívnej embolizácii do pľúcnice, náhle srdcové zlyhanie oboch srdcových komôr, pričom život poškodenej bol ohrozený náhlou stratou krvi, krvácaním do telových dutín pohrudničnej a brušnej a výskytom voľného vzduchu v mediastíne, čo malo za následok liečenie do 25.03.2014 a významné obmedzenie bežného spôsobu života trvalo do 11.03.2014, pričom tieto zdravotné komplikácie mohli viesť ku smrti poškodenej a ako následok si Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. krajská pobočka Banská Bystrica uplatnila v trestnom konaní náklady vo výške 10.729,97 Eur a bodové ohodnotenie bolestného u poškodenej C. je 1040 bodov v hodnote 16.744 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm.

d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie formou ústavnu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal uhradiť poškodenej K. C., nar. XX.XX.XXXX v Y., bytom P., m.č. O. G., Y. XX, škodu vo výške 16.744,- Eur a poškodenej strane Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava I, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 11.931,83 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomnom vyhotovení odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. Poznamenal, že je pravdou, že po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku a na všetky otázky súdu odpovedal áno, na čo súd reagoval tým, že jeho vyhlásenie prijal, avšak považuje za potrebné poukázať na to, či skutočne jeho vina bola podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. preukázaná. Dodal, že z výsluchu poškodenej K. C. vyplynulo, že táto nemieni obnoviť s ním spoluzitie, a preto je sporné, či skutočne sa skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, dopustil voči chránenej osobe.

Okrem toho zdôraznil, že súd pri odôvodňovaní rozhodnutia o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere šesť rokov sa obmedzil len na citovanie zákonného ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. bez bližšieho odôvodnenia výšky uloženého trestu. Vyslovil názor, že tieto skutočnosti nespĺňajú náležitosti uvedené v § 168 ods. 1 Tr. por. Okrem toho z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s jeho návrhom na ukladanie trestu podľa § 39 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák., ktorého sa domáhal. Taktiež prvostupňový súd nezohľadnil zásadu ukladania trestov, pretože trest by mal postihovať iba jeho tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody síce postihuje jeho, ale bude mať nesporne veľký vplyv aj na jemu blízku osobu, teda poškodenú K. C..

Poukázal tiež na závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva - farmácie, odvetvie psychiatria, podľa ktorých K. C. trpí duševnou poruchou a teda bipolárnou afektívnou poruchou, ktorá sa prejavuje poruchami nálad v zmysle stavov agitácie až nekontrolovateľnej hyperaktivity - manická fáza, je sprevádzaná neprímeraným až agresívnym správaním, s čím súvisí aj nadmerné škodlivé užívanie alkoholu a táto fáza je vystriedaná stavmi depresíí. Z výpovedi poškodenej bolo preukázané, že jej choroba je dôvodom na priznanie invalidného dôchodku, pričom sama uviedla, že v minulosti dvakrát jej zachránil život.

Záverom poznamenal, že prvostupňový súd správne poukazuje na to, že v posudzovanej veci nie sú preukázané žiadne priťažujúce okolnosti, avšak podľa jeho názoru v jeho prípade existujú aj poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. c), k), m) a n). Vychádzal z toho, že bezprostredne potom, ako si uvedomil tú skutočnosť, čo spravil, sám sa pokúsil poškodenej na ranu pritlačiť košeľu v záujme toho, aby jej zamedzil krvácanie. Toto jeho konanie je možné považovať za pričinenie sa a odstránenie škodlivých následkov jeho konania aj v spojitosti s tým, že okamžite privolal záchrannú službu. Dodal, že sám trestný čin oznámil a v priebehu vyšetrovania celý skutok popísal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní tejto trestnej činnosti. Okrem toho poznamenal, že znalci u neho zistili závislosť od alkoholu, ktorá nie je dostatočne kompenzovaná a v čase skutku konštatujú stav prostej simplexnej opilosti na hranici stredného stupňa, ktorá viedla v súčinnosti s abnormnou afektívnou reakciou k podstatnému zníženiu jeho ovládacích schopností.

Zdôraznil, že je si vedomý toho, že väčší počet poľahčujúcej okolnosti nemá vplyv na inú trestnú sadzbu, ako je uvedená v § 155 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., avšak uloženie trestu odňatia slobody vo výmere šesť rokov je neprímerane prísne. Vyslovil názor, že existencia väčšieho počtu poľahčujúcich okolností má mať rozhodujúci vplyv pre posúdenie, či sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu.

Keďže podľa jeho názoru v čase činu konal v stave zmenšenej príčetnosti, navrhol odvolaciemu súdu postupom podľa ust. § 39 ods. 1 prípadne § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. znížiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného podľa § 155 ods. 2 Tr. zák.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu, pokiaľ ide o uloženie trest odňatia slobody, nepovažuje za správny, pretože súd pri rozhodovaní o výmere trestu

neprihliadol dostatočne na závažnosť spáchaného zločinu, ako aj možný následok, ktorý mohol byť konaním obžalovaného v prípade neskoršieho poskytnutia odbornej lekárskej pomoci spôsobený. V ďalšom poukázal na rozsah zranení, ktoré poškodená utrpela v súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného. Zdôraznil, že život poškodenej bol ohrozený náhlou stratou krvi, krvácaním do telových dutín pohrudničnej a brušnej a výskytom voľného vzduchu v mediastíne, pričom tieto zranenia si vyžiadali liečenie do 25.03.2014 a významné obmedzenie bežného spôsobu života trvalo do 11.03.2014 a tieto zdravotné komplikácie mohli viesť ku smrti poškodenej. Okrem toho poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že v súvislosti s týmto zranením sa musí podrobiť ďalším dvom vážnym operáciám, čo tiež svedčí o tom, že liečenie a práceneschopnosť si vyžaduje za týchto okolností podstatne dlhšiu dobu, ako je uvedené v lekárskejších správach a v znaleckých posudkoch.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že je len otázkou náhody, že vzhľadom na miesto bodnutia nedošlo k zasiahnutiu srdca, čo by bolo zrejme viedlo bezprostredne ku smrti poškodenej. Keďže zo strany obžalovaného ide o závažné konanie, ktoré hraničí s obzvlášť závažným zločinom vraždy v zmysle § 14 ods. 1, § 145 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. a aj skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, túto skutočnosť je potrebné vyhodnotiť ako jednu z priťažujúcich okolností, a preto navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému I. G. uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajskému súdu bolo doručené aj vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu okresného prokurátora, v ktorom uviedol, že s odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry nesúhlasí, pričom poukázal na dôvody jeho odvolania, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení. Zdôraznil, že odvolanie prokurátora je prejavom jeho domnienok bez toho, aby sa pri odvolaní zaoberal zákonnými ustanoveniami, pre ktoré možno považovať uložený trest za nedostatočný a prečo je potrebné mu ukladať trest prísnejší. Okrem toho poznamenal, že v odvolaní prokurátora nie je zdôvodnené, pre aké skutočnosti nie je možné považovať uložený trest za dostatočný. Okrem toho sa nezaobera vyhodnotením dôkaznej situácie z hľadiska ust. § 34 ods. 4, § 36, § 37 a § 38. Vyslovil názor, že v prípade, že by prokurátor prihliadal na všetky poľahčujúce okolnosti, ktoré sa vzťahujú na jeho osobu, a to najmä aj na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, zrejme by dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane prísny. Preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný ako aj jeho obhajca na verejnom zasadnutí na odvolacom súde navrhli vyhovieť ich odvolaniu a súčasne odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský prokurátor navrhol na verejnom zasadnutí vyhovieť návrhu okresného prokurátora a uložiť obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Súčasne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaného odvolania odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ust. § 316 Tr. por. a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, týkajúci sa uloženého trestu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Úvodom treba poznamenať, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijme (ako v tomto prípade) s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný následne nemôže právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak žalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho práve hodnotenie.

Okrem toho z ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe.

Odvolací súd riadiac sa vyššie uvedenými ustanoveniami sa potom zaoberal dôvodmi odvolania obžalovaného, ako aj okresného prokurátora, ktoré sa týkali uloženého trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy na rozhodnutie o treste, teda dôkazy súvisiace s profilom obžalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, na tento výrok nadväzujúce.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že nemá pochybnosti o tom, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, obžalovaný spáchal, preto si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uvedený skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní prvostupňový súd.

K dôvodom odvolania obžalovaného, ako aj okresného prokurátora odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Okresný súd v súlade so stavom veci a zákonom s prihliadnutím najmä na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, ako aj spôsob spáchania žalovaného trestného činu a jeho následkov, správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. U obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa k spáchanej trestnej činnosti doznal a trestný čin úprimne oľutoval v zmysle § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., pričom priťažujúcu okolnosť u neho nezistil.

V tomto smere odvolací súd sa s týmto názorom odvolacieho súdu stotožnil. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doteraz dvakrát súdom trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu v Lučenci zo dňa 16.06.1994 sp.zn. 1T/56/1994 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961, u obžalovaného bolo upustené od potrestania podľa § 24 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v súčasnej dobe sa na páchatela hľadá akoby nebol odsúdený. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Praha západ zo dňa 17.01.2012 sp.zn. 1T/7/2012, právoplatným dňom 22.05.2012 bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 205 ods. 1a, b Tr. zák. 40/2009 a iné, pričom na toto odsúdenie sa vzťahovala amnestia prezidenta republiky z 01.01.2013. Predmetné rozhodnutie však nebolo uznané slovenskými súdmi. Za takéhoto stavu odvolací súd dospel k záveru, že je možné v danom prípade na obžalovaného aj vzhľadom na dĺžku času od odsúdenia Okresným súdom v Lučenci vysloviť, že žalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (rešpektujúc obsah ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.) obsahuje v primeranom rozsahu nielen prvky represie, ale aj prvky individuálnej a generálnej prevencie. Výmera tohto trestu musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu. Ak sa obžalovaný domáhal aj uznania ďalších poľahčujúcich okolností, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení odvolania, ako aj možného postupu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd uvádza, že u obžalovaného iné poľahčujúce okolnosti zistené neboli a vzhľadom na priebeh skutkového deja a následkom ktorý bol protiprávnym konaním zo strany obžalovaného spôsobený, nemožno dospieť k záveru, že pre tento postup sú splnené zákonom stanovené podmienky. Odvolací súd poznamenáva, že z výpovede obžalovaného, ako aj poškodenej vyplynulo, že obžalovaný krátko po spáchaní zločinu ublíženia na zdraví sa snažil ukryť nôž a uvažoval v tom slova zmysle, že polícii povie, že protiprávnemu konaniu sa mala dopustiť iná osoba. Takýto postoj neumožňuje u obžalovaného priznať mu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n), ani písm. m) v tom smere, že sám oznámil trestný čin príslušným orgánom, resp. im napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Okrem toho nemožno skonštatovať, že by obžalovaný spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby (§ 36 písm. c) Tr. zák.), nakoľko u obžalovaného podľa znaleckého posudku išlo o stav simplexnej ebriety na hranici stredného stupňa, pričom túto ebrietu si spôsobil sám a to tým, že konzumoval pred činom alkoholické nápoje. Okrem toho znalci u neho nezistili duševnú chorobu. Ide o osobnosť s rysmi nezdržanlivosti, čo je považované za trvalú poruchu osobnosti. Obvinený chápe zmysel

a účel trestného konania, pričom prognóza jeho ďalšieho vývinu je závislá od úspešnosti ochrannej liečby. Zníženie ovládacích schopností bolo spôsobené požitým alkoholom, pričom rozpoznávacie schopnosti v čase činu boli u neho zachované. Obžalovaný okrem toho sa nepričinil o odstránenie škodlivých následkov tým, že poškodenej sa snažil poskytnúť prvú pomoc. Na základe týchto skutočností a v ich súhrne potom nemožno u obžalovaného postupovať v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. v tom smere, ako to uviedol v písomnom vyhotovení odvolania.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov nepodmienečne je v danom prípade potrebný na splnenie tak individuálnej, aj generálnej prevencie a z týchto dôvodov odvolaniu okresného prokurátora v súvislosti s uložením prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, ani odvolaniu obžalovaného nevyhovel.

Keďže výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia formou ústavnu, ako aj výrok o náhrade škody bol správny a zákonný, odvolací súd postupom podľa § 319 Tr. por. tak odvolanie obžalovaného, ako aj okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.